

> XXIII CONCURS LITERARI DE POESIA I NARRATIVA CONVOCADA PER L'ASSOCIACIÓ DE JUBILATS I PENSIONISTES DE FALSET I EL CENTRE D'ESTUDIS FALSETANS - 2014-

El premi Poesia "Salvador Estrem i Fa" fou aquest any per al poema "Alè sota l'escorça", de les autores Montserrat Asens i Borda i Anna Rispau i Folgàs.

El premi s'atorgava al millor poemari de tema lliure, i les autores optaren per evocar en la seva obra, la fúria i la desolació d'un incendi als bosc i el seu lent despertar a la vida.

Us oferim alguns fragments del poema:

ALÈ SOTA L'ESCORÇA

[AUTORES]

Montserrat Asens i Borda i Anna Rispau i Folgàs

Minsa espurna.
Llavor d'un drac rabiós
que engoleix el bosc
voraç de sang i saba.
Botxí del verdal gemat.

El foc s'esbalça
per recòndits abismes.
Galopa la llum
com un cavall desbocat
per nítols ignots del bosc.

.....

Corprès, observo els mites que lluiten
contra el fosc pensament de l'agonia

-Se m'arruguen les mans-

Faig conjurs màgics a canvi de flors
Picor a la pell enganxada als dits
que transmet lletres ocultes a la gola

.....

El bosc s'abrusa.
Les fulles són encenalls.
Dansa de flames
brandades pel vent del nord.
S'esparpellen flors d'ocàs

.....

Es rebrega el roig
esdevenint blanc i negre
sota l'aigua que apaivaga la remor.

Cendra al bosc. S'enruna el deliri
i es calcina la serenor
que evoca un clam d'auxili
desemparat en la foscor.

La tenebror llostreja
i ni tan sols els raig de lluna
s'atreveix a eixir entre les branques
que es dibuixen a contracor.

.....

El foc avorta
llucs gemats de promeses.
Esdevé eixorc
el bressol feraç del bosc.
Brollim godallat.

.....

Boscam desolat,
El fumerol encalla
les busques del temps.
Cor encerclat d'arínjols,
crivellat per estelles.

Colgats de cendra
mormolen antics records.
Flors d'infantesa.
Brancada d'il·lusions.
Llegendes de sotabosc.

L'astre argentat
s'abisma en el foscant.
L'alba poncella
amb la pell esblaimada.
Colors esvaïts.
.....

A força d'albes
la llum creix i s'eixampla.
Dolça bonior.
Esclaten brotons d'anhels.
El bosc es vesteix de verd.
.....

Abandó d'ombres silents
dins el sortilegi de la llum.
Pel pendís llisca la veu del roure
del bosc, de la calma.
Un nou despertar s'anuncia
dins l'albada renascuda

Clama la vida per eixir de la terra
i navegar els blaus del cel
entre els misteris de la natura.

El bosc tremola de nou
dins la lentitud del renàixer.

.....

Renaix el bosc. Rebrega els cels amb
els seus dits verds que rebroten de nou
per

tocar la lluna. L'energia salvatge
inunda el boscam de nova vida. Els
troncs calcinats

dibuixen un paisatge en blanc i negre,
però la màgia de la natura, amb un
pinzell de pluja pinta de nou
un arc irisat a les parpelles closes que
avui floreixen per tornar a
mirar el món. La vida esculpeix de verds
i grocs els nous crepuscles i el blau
immens del cel els agombola.
Ara el goig del foc és tan sols una posta
de sol a l'horitzó. O un camp
de roselles a la mirada. Les cendres
s'acomien. Adéu al foc per sempre.

.....

Fulles d'aire nou.
Llavors de somnis grenyals.
S'abriva la llum.
Volen flaires cel·lades.
al bosc.